

DUCHOVNÉ OZVENY

ročník X.
December
2007

Mesačník farnosti sv. Martina z Tours

Suchá nad Parnou, Košolná, Zvončín

číslo 12

Veniec v predaji

Mnohé myšlienky z kresťanstva prešli do civilného života tak, že už si dnes ani neuvedomujeme, odkiaľ vyšli. Patrí k nim myšlienka o rovnosti všetkých ľudí bez ohľadu na farbu pleti, myšlienka o rovnosti žien a mužov (kresťania to hlásali od začiatku, ale mnohé stáročia boli potrebné na presiaknutie myšlienky medzi ľuďmi a do praxe), o práve na život, o dôležitosti pozerieť na konkrétneho človeka, nie iba na celok... Ak sa dejú také veci, že kresťanstvo niečo inšpirovalo, tak sa tomu teším, aj keď si už možno len málo ľudí spomenie na pôvod myšlienky.

Opätovne sme sa dostali na skon roka, do obdobia, ktoré cirkev nazýva adventom. I tu je niekoľko maličkosťí, ktoré prenikli do svetskej sféry bez toho, aby sme si to nejako výrazne uvedomovali. Tie maličkosti spočívajú v obchode – teda skôr vo veciach, ktoré obchod ponúka ako

symboly: Už minimálne dva týždne sú obchody vyzdobené vianočne a adventne – stromčeky, salónky, ozdoby, darčkové balenia, vianočná hudba, blikajúce svetlá... a adventné vence.

Spomínam si na myšlienku svoj-ho kolegu, ktorý to vyriekol tak trochu v hneve: „Mali sme si na všetko uplatniť certifikát! Každý to kupuje, pritom nikoho nenapadne, odkiaľ to vyšlo a čo to znamená!“ Možno áno, určite by taký certifikát nebol stratou! Ale či by to pomohlo k uvedomeniu si podstaty symboliky, to neviem. Každopádne, ak prinesie vianočný stromček, ozdoby na ňom a všetko ostatné

len trochu pokoja, svetla do domovov, rodín, radosti do detských očí..., môžeme byť len radi. Je to súčasť požehnania.

Mňa skôr zaujíma odpoveď na otázku, ako vymyslieť ďalšie symboly, ktoré nás viac posunú k podstate Vianoc a k podstate Adventu!? Ktoré budú aj pre dnešného človeka rozprávať tak, že nebude potrebovať vysvetlenie! Ktoré nás posunú od komercie k podstate.

Premýšľam nad tým z profesionálnych dôvodov. Stretol som dospievajúcich ľudí, ktorí hovorili, že doposiaľ „verili na Ježiška“. Keď som sa spýtal, že čo to vlastne znamená, odpovedali, že kresťanstvo pre nich bolo vo vete: „Ježiško nosí darčeky!“ Už niekoľko rokov mám v hlave tento rozhovor. Dá sa pri takejto verejnej mienke zostať čestne veriacim človekom a pritom nebyť pre ľudí naivným? Neublížili sme šírením takto pochopenej viery ľuďom, ktorých sme to naučili? Neublížili sme samotnému Kristovmu posolstvu? Pochopili sme ho sami? Nepotrebujeme nové symboly – niečo iné ako ožiarený stromček a darčeky?

Symboly sa vždy rodia z nejakej myšlienky, aby ju vyjadrili. Asi musí prísť fáza, keď symbol zostane, ale je potrebné ho vysvetľovať, pretože myšlienka sa stratila. A medzitým príde fáza, keď na symbolike niekto dobre zarobí. Tak to asi musí byť. Predsa však, keď budem zapalovať svoj adventný veniec, budem myslieť na to, aby stále viac svetla prenikalo za symboly. Aby sa svetlo dostávalo do nášho vedomia i pocitov. Aby svetlo ukázalo na podstatu.

Všetkým želám a vyprosujem požehnaný Advent.

Peter Cibira

Novému kostolu v Košolnej

Koslolík biely, biela loď
Vplávala v žitíia oceán
Vyrástla z Ducha hlbín, vôd
Vo vnútri ticho - Božia stráž

Kropený potom, krvou až
Stavaný láskou, túžbou len...
Čo stavia Boh, si človek váž!!!
On liečiť bude kríž i blen

Koslolík čistý, bielučký
V prostote svojej nádherný
Bohu i ľuďom celučký
Nebude nikdy neverný

Čo tehla - srdce človeka
Priestorom LÁSKA preteká...

PLAMIENOK

Pri hľadaní vhodného vianočného darčeka pre moje vnúčatá som vošla do kníhkupectva. Medzi rôznymi encyklopédiami, dobrodružnou literatúrou, som zabudla ako plynie čas. Už som pomaly odchádzala, keď na mňa zavolalo detstvo – Rozprávky Hansa Christiána Andersena. Priznám sa, túto knihu som nepovažovala ako dieťa – práve za knihu rozprávok. Veď príbeh jednonohého Cínového vojačika, Škaredého kačiatka alebo Dievčatka so zápalkami ma pri čítaní vždy dohnalo k slzám. Najmä príbeh malého dievčatka, ktoré chcelo pre svoju chorú mamičku zarobiť nejaké peniaze, som dlho nevedela pochopiť. Ako chce zarobiť malé dieťa a ešte predajom zápaliek? Príbeh sa odohrával práve v zimnom čase, v čase Vianoc. Dievčatko blúdilo ulicami, ponúkajúc okoloidúcim kúpu zápaliek. Všimlo si rozsvietené okná domov, za ktorými sa stretali usmiati, šťastní ľudia. Stretali sa pri rozžiarenom vianočnom stromčeku. Ona úplne zabudla, že sú Vianoce. Pred očami mala svoju chorú mamičku. Bolo jej zima, chcela sa zohriať. Zapálila jednu zápalku, plamienok ju trochu zahrial. Predstavovala si, ako podáva chorej matke šálku horúceho čaju. Zapálila ďalšiu a ďalšiu. Jej predstavy boli veľmi pekné, ale zápalky sa minuli. Prikradol sa k nej mráz. Ráno ju, zamrznutú, našli obyvatelia domu, vo vchode ktorého chcela prečkať do rána. Na tváričke jej primrzol aj úsmev. Plamie-

nok ju ohrial, ale neohrial srdcia ostatných ľudí, ktorí okolo nej prechádzali.

V čase Vianoc zapalujeme Betlehemske svetlo, nesieme ho opatrne domov, k svojim blízkym, alebo na cintorín, k svojim zosnulým. Blikotavý plamienok nám ohrieva nielen ruky, ale aj srdce, dušu. Nesieme si domov symbol spolupatričnosti, lásky Najvyššieho k nám, ľuďom. Nesieme si teplo maštal'ky, kde sa Ježiško narodil, nesieme si svetlo, ktoré nám ukáže veľkosť vesmíru. Nesieme si plamienok, od ktorého sa rozhorí naše spolúčenie s tými, ktorí potrebujú pomoc. Či už sú to bezbranní, bezmocní,

starší, mladší, zdraví aj chorí. Každého poteší náš záujem o neho, naše pochopenie jeho situácie aj momentálneho stavu. Prichádza čas pokory, ticha. Veď nie nadarmo sa spieva Tichá noc, svätá noc...

Prichádza čas vzájomnej lásky, obdarúvania sa darčekom – nielen tými materiálnymi.

Zapálme aj my plamienok v našich srdciach, buďme vnímaví k potrebám iných, neprechádzajme okolo nich bez povšimnutia.

Zahrejme si srdce ale aj dušu, nájdime si cestu k sebe. Nech nám na nej svieti Betlehemske svetielko, nech v nás pripraví vianočnú, sviatočnú pohodu – aby sme s radosťou privítali príchod Božieho dieťaťa.

Prajem Vám všetkým pokojné prežitie Vianočného času.

Anka Oravcová

Postavenie nového rímsko-katolíckeho kostola Povýšenia Svätého kríža v Košolnej

Myšlienka postaviť kostol v našej obci Košolná pretrvávala dlho. (Veď doterajší kostolík má kapacitu asi 50 miest na sedenie, čo našej obci so 720 obyvateľmi vôbec nepostačovalo.) Asi po novembri 1989 a po prvej návšteve sv. Otca na Slovensku, kedy veriaci obce Košolná dali posvätiť základný kameň sa o stavbe kostola začalo hovoriť nahlas. Vtedy bol správcom našej farnosti vdp. Jozef Kolpák. Hľadalo sa miesto, kde by mal

Deň 25. november 2007 sa zapíše do cirkevnej kroniky farského úradu v Suchej nad Parnou a do obecnej kroniky v Košolnej zlatými písmenami. Konečne sme sa dočkali vytúženého dňa, kedy sa konalo posvätenie novostavby kostola. Celá dedina žila prípravami na túto zriedkavú a milú udalosť. Sme hrdí, že sme to dokázali a srdcia nám zalieva hrejivý pocit najväčšieho blaha, aké môže prežívať človek vo svojom živote.

stáť nový kostol. Dal sa vypracovať prvý projekt, ktorý riešil stavbu v hodnote 15 mil. Sk. Takúto drahú stavbu sme si nemohli dovoliť pre nedostatok finančných prostriedkov. Všetkých nás to odradilo.

V roku 2000 prišiel do farnosti nový kňaz vdp. Peter Cibira. I keď bol vekom mladý, nebál sa myšlienky postaviť kostol a hľadal prijateľné riešenie pre Košolnú. Po mnohých diskusiách, či stavať nový kostol, alebo zväčšiť kapacitu

starého kostola prístavbou, veriaci boli jednoznačne za stavbu nového kostola. Bolo rozhodnuté. Onedlho bol projekt i miesto a začalo sa stavať. Tá chuť do stavby a odhodlanosť pána farára strhla takmer celú dedinu. Nebolo to celkom také jednoduché ako sa to píše. Tak ako sme počuli v evanjeliu v nedeľu na sviatok Krista Kráľa, kedy sa posvätenie konalo, že poprední muži a vojaci sa posmievali Ježišovi na kríži, aby sa zachránil i nám sa vysmievali neveriaci nepravníci a posmeškári. Mysleli si, že keď aj začneme, bude v centre dediny stavenisko niekoľko rokov. Opak bol pravdou. Od realizácie v r. 2004 prešli tri roky a my sme v novom svätostánku oslavovali sviatok Krista Kráľa a posvätenie kostola. Určite za tie tri roky prípravy a stavby sa vyskytli i problémy. O tých vie pán farár a niekoľko ľudí, ktorí mu boli oporou.

Preto i touto formou chcem v mene všetkých veriacich obce Košolná i všetkých dobrodincov, ktorým na stavbe kostola záležalo, vysloviť srdečné Pán Boh zaplať. Pán Boh zaplať vdp. farárovi Petrovi Cibirovi za to, že nám ako „Noe“ postavil túto „archu“. Ďakujeme Vám z celého srdca, že môžeme v novom kostole velebiť dobrotivého Pána Boha. Je to náš kostol, sme všetci nesmierne hrdí a šťastní. Srdcia máme naplnené láskou k Bohu a vďačnosťou. Verím, že náš kostol nebude zívvať prázdnotou a mnohé generácie v ňom budú velebiť milostivého Pána Boha, počúvať Božie slovo a vzdávať vďaky.

Želám nášmu vdp. farárovi hojnosť Božích darov v dobrom zdraví a pohode. Nech mu Pán Boh pomáha i Panna Mária v celom živote.

Agneša Behúlová

Moje pocity z nového kostola v Košolnej

Pána Boha. Myslím, že v dnešnej dobe je sviatkom, ak niekto nielenže dá toľko lásky, námahy, citu a samozrejme aj hmotných prostriedkov do stavania toho, čo v dnešnej konzumnej spoločnosti neletí. Len Pán Boh vie a isto iste spravodlivo odmení všetky obety... od túžob, modlitieb, cez čas, vlastné zdravie až po finančné.

Vchod do kostola je pri kaplnke a zároveň medzi domami. Je to akoby prepojenie posvätného priestoru, priestoru premodneného mnohými generáciami so súčasnými príbytkami ľudí. Je to ako pros-

Nový kostol... to je vždy veľká vec. V Starom Zákone sa postavenie chrámu považovalo za prejav najväčšej múdrosti. No i vtedy to so stavbami chrámov nebolo jednoduché. I tu bolo veľa tých, čo nestavali, ale ani nepriali. Ak však chrám stojí, je to vždy aj spoluprácou

ba. „Chcem byť medzi vami. Chcem byť s vami!“ Myslím, že budúcnosť by mala patriť práve takejto myšlienke. Vstup do kostola doslovne pozýva. Láka k zvedavosti... svojim svetlom, čistotou bielej farby... navodzuje túžbu zjednotiť sa s bielou, s čistotou. Vo vnútri všetko vonia

drevom - teda tým, čo dal Boh ľuďom ako pľúca Zeme. Vôňa dreva dáva možnosť nádychu. Cítim vzdušnosť, chránenosť, pocit spoločenstva na jednej lodi.

Cez obloky našej Archy vidieť obloky - prepojenie s nebom a celým vesmírom. Som vďačná, že sú jednoduché. Neupútavajú pozornosť na seba, ale na diela božích rúk. Nie je v nich ani kúsok pýchy. Ponúkajú jasný pohľad na svet, kam máme vyniesť božiu lásku a dobrotu. Môže byť prúdké slnko, dážď, búrka, no vo vnútri bezpečie.

Križová cesta... je zvláštne krásna. Je naozaj premeditovaná, hlboká. Teším sa tomu, že je taká realistická. Z tohto sveta. Každý sa v nej môže nájsť. Má úžasné farby. Núti k premýšľaniu.

Drevo na strope je ako križ na našich pleciah. Oltár je jednoduchý, čistý, neustále zhora osvetľovaný priehľadnou

kopulou - cítim v ňom prítomnosť Boha, ktorý je tiež jednoduchý, nezložitý a nezložený, vidiaci. Krásne vypracovanie dreva. Prírodné materiály. Nič umelé, žiaden gýč. Archa, ktorá nás doplaví cez potopu dnešnej doby do božej jednoduchej dokonalosti a krásy.

Krása. Bezpečie a teplo. Ako v nebi...

Kostol medzi domami.

To je Boh blízko nás. Medzi nami, ako v prvej Cirkvi. Biela, jednoduchá nevinnosť a čistota.

Vďaka.

Vďaka, Duch Svätý, za toto moderné a dnešné dielo, ktoré sprostredkuje ľuďom živého Boha a bude ho učiť žiť čisto a skromne, pritom nádherne, ako nám to ukázal tento Boží príbytok.

Gabriela Spustová

Všetko nejlepší k jubileu

85 rokov je pekný vek. 85 rokov skúšok. Nadšenia. Úsilia. Skúšok. Priateľstva. Vystúpení. A opäť skúšok. Otláčených pier. 85 rokov lásky k hudbe. 85 rokov dychovej hudby Suchovanka.

vraj odmietli nechať moderovať Adelu s Pycom. Dychovka zahrála niekoľko piesní, zabavili sme sa na vtipoch a vypočuli sme si blahoželanie pre dychovku od pána starostu aj pána farára. Muzikanti sa poďakovali najstarším hudobníkom a povzbudili najmladších.

Mňa najviac oslovili dve myšlienky. Ospravedlňujem sa, že možno nepoužijem rovnaké slová, ale dúfam, že zachovám ideu, ktorá chcela byť povedaná.

Tak sme oslavovali. V sobotu, 24. novembra, to vypuklo. Muzikanti spolu s niekoľkými hosťami začali svoju oslavu spoločným obedom. Po ňom nasledoval slávnostný koncert v kultúrnom dome. Na úvod zaznela báseň, ktorú práve pre Suchovanku napísala Miladka Krajáčová.

Slová striedali hudbu a spev a prítomní diváci ocenili veselý program. Programom nás sprevádzal hovoreným slovom Stano Martinkovič – potom, čo

Čo z toho muzikanti majú? – Keď hráme ľuďom na meniny, všetku námahu i obetovanie voľného času vyváži veta: „Ďakujem Vám, chlapci, ešte nikdy mi nikto nehral a tu mi hrá celá dychovka.“

Druhá myšlienka, ktorá mi, priznám sa, od soboty rezonuje v myšli, je o tradíciách. Tradície sú dôležitou súčasťou života. Dychovka je okrem iného snaha o zachovanie určitej tradície. A bez tradície niet národa... Tradícia, súzvuk

minulosti a súčasnosti. 85 ročná dychovka, ktorej najmladší člen má 17 rokov... Vážne úvahy, ktoré vyplynuli z naozaj príjemného a veselého sobotného popoludnia so Suchovankou.

spomínať si, pre niektorých so záujmom si vypočuť rozprávanie a spomienky iných.

85 rokov činnosti nám dáva šancu pozrieť sa na prítomnosť. Dnes máme v našej dychovke obsadených trinásť hu-

Okrem slávnostného programu sme sa všetci tešili aj na Katarínsku zábavu, ktorá nasledovala hneď potom. Do tanca nám zahrála Suchovanka a potom celý večer až do noci sa o zábavu starali manželia Oborilovi a Jarko Babiš. Vytancovali sme sa a tiež vyspievali, lebo cez prestávky medzi tanečnými kolami nás Jarko zabával svojou neodmysliteľnou harmonikou.

Myslím, že kto prišiel, neofutoval. Suchovanka sa rozhodla osláviť svoje výročie tak, ako sa na dychovku patrí. Zabaviť sa a zabaviť. Potešiť sa a rozdať radosť. Zahrať si a zaspievať a dopriať iným spievať a tancovať.

85 ročná história nás vyzýva pozrieť sa do minulosti, pre niektorých za-

dobných nástrojov, pre naše potešenie vyhrávajú trinásť hudobníci – medzi ktorými sa vyníma Janka Babišová – (zatiaľ) jediné dievča v Suchovanke – ružička medzi trňami – ako bolo niekoľkokrát s uznaním pripomenuté počas sobotňajšej oslavy.

85 rokov je u dychovky vek, ktorý nám dovolí zadívať sa aj do budúcnosti, pretože vidíme mladých muzikantov, ktorí sa chcú stať súčasťou tradície.

Myslím, že Suchovanka má dobrý základ v minulosti, želim jej veľa nadšenia v súčasnosti a tiež ďalší rozkvet do budúcnosti.

Tak, Suchovanka, ešte raz a z celého srdca: Všetko najlepšie k jubileu!

Zuzana Fridrichová

Čo som videla na oltárnom obraze v suchovskom kostole

Sú Vianoce, zimný slnovrat Lásky. Moje kroky smerujú na cintorín. Tam odpočíva náš otec Martin Ondroš, ktorého som dobre poznala.

Sťažujem sa mu. Na krutý a zištný svet bez chrbtovej kosti, na nevďak jeho bývalých (a verím že i terajších) farníkov. Žalujem sa mu zo všetkých krívd sveta, ktoré mi deformujú chrbát...

On počúva. Tpezlivo, nezištne. Počúva a cítim jeho počúvanie a útechu. V tomto okamihu mi to stačí. Vyplakať sa na hrobe dôstojného otca. Pamätám si jeho pokojnú a usmievavú tvár. V myšlienkach cítim, ako ma pohľadza a utiňuje moju rozhoďdanú hladinu mysle. Aj on trpel. Už nič nebolí. Ani ľudská zloba.

Utieram si slzy a kráčam ku kostolu. O chvíľu štvrt' na tri. Do lode kostola vchádza usmievavý kňaz. Láskyplný hlas sa nesie kostolom. Začína pobožnosť. Sústreďujem sa.

Myseľ mi vyrušil obraz svätého Martina. Zvláštne.

Slanko z obloka svieti na jeho zdvihnutý prst.

Premýšľam.

Ešte nikdy som si ten zdvihnutý prst tak neuvedomila.

„Suchovania, spamätajte sa...“

Pobožnosť pokračuje.

Modlitba za modlitbou, prosba za prosbou...

SMS do neba v poloprázdnom kostole...

Spamätajme sa...

Svetelný lúč sa premiestňuje na Martinovu tvár a hrud'...

Celá žiari.

Dobrotou a milosrdenstvom...

Kontemplujem túto tvár a je mi dobre na duši.

Zohrieva ma a vraví: „Neboj sa!“

Vraví: „Nebojte sa. Som s vami. Božie milosrdenstvo je veľké.“

Je mi dobre.

Na chvíľu.

Spomenula som si na svet...

Lúč potichunko v modlitbe odchádzal k ľavej ruke, v ktorej Martin pevne zvieral biskupskú palicu. Lúče na nej zdôrazňujú obraz pevného stisku. Z palice vychádzajú lúče k zemi.

„Nebojte sa! Božia spravodlivosť je spoľahlivá! Neboj sa! Utiš svoje srdce!“ Pobožnosť končí.

Kňaz sa ešte pokloní božiemu Synovi a odchádza.

Aj svetlo mizne.

Obraz sa prihovára. Prihovára sa každé Vianoce a nik to nevidí...

Nevládzem odísť.

Je mi zvláštne.

Bola to iba hra svetla na oltárnom obraze?

Nedočkavo čakám...

Čakám Vianoce...

Nedočkavo čakám, či sa bude som mnou zhovárať - obraz a slanko...

...a s pokojom v srdci premýšľam...

Obraz, ktorý sa prihovára stále... i keď práve nie sú Vianoce...

Apoštolát modlitby na mesiac december:

- **Všeobecný:** Aby sme čoraz hlbšie chápali ľudskú dôstojnosť podľa plánu Stvoriteľa.
- **Misijný:** Aby hľadanie Boha a smäd po pravde viedli každú ľudskú bytosť na zemi k stretnutiu s Pánom.
- **Úmysel KBS:** Ježiš, narodený v Betleheme, nás vykúpil. Vykúpil nás bez nás, ale nás nespaš bez nás. Spasí toho, kto odíde z tohto sveta bez ťažkého hriechu. Ak máme ťažký hriech, alebo chceme získať zvláštnu Božiu pomoc, vykonajme si vianočnú svätú spoveď.

DUCHOVNÉ OZVENY

Farský mesačník

Vychádza poslednú nedeľu
s dátumom nasledujúceho mesiaca.

Vydáva Rímskokatolícka cirkev,
farnosť Suchá nad Parnou, č. 431,
PŠČ 919 01. Tel.: 033 / 55 80 144.

šéfredaktor: Mgr. Peter Cibira,
administrátor

grafická úprava: Ing. Peter Spusta
e-mail: spusta8@mail.t-com.sk

náklad: 400 výtlačkov

S povolením Arcibiskupského úradu
v Trnave, dňa 3.8.1998, č. 2663/98

Registrácia MK SR, č. 1/2001

ISSN 1337-5849

Cena: dobrovoľný príspevok

november v našej farnosti

Zosnuli:

+12.11., Anton Brestovanský, Košolná, 82.r.

+16.11., Cyril Sasko, Košolná, 51.r.

+18.11., Jozef Hájiček, Zvončín, 73.r.

+20.11., Anna Sládeková, Zvončín, 60.r.

+25.11., Anna Královičová, Suchá, 85.r.

Pokrstení:

* 9.10.2007, Sarah Bučeková, Suchá

Sviatosť manželstva uzavreli:

27.10. Peter Lošonský a Jana Šimáková

17.11. Marián Schiffer a Adela Babková

Výročia, významné cirkevné akcie

2.12.

zbierka na charitu

31.12.

rozlúčka so starým rokom

6.1.2008

Vianočný koncert

Požehnané Vianočné sviatky

a do Nového roku 2008

veľa

POKOJA, LÁSKY, VIERY

a NÁDEJE

Vám želá redakčná rada

Duchovných ozvien

FARSKÉ OZNAMY

Bohoslužby na december

(Rozpis sv. omší je orientačný, rozhodujúce sú farské oznamy)

Sv. omše v týždni

18.00 - Suchá - utorok - piatok;

17.00 - Košolná – streda, Zvončín – štvrtok

Sv. omše v nedeľu a vo sviatok

2. decembra – 1. Adventná nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

8. decembra – Nepoškvrnené počatie Panny Márie

18.00 - Suchá, v piatok, platná na sviatok

9.00 - Košolná; 10.30 - Suchá

17.00 - Zvončín

9. decembra – 2. Adventná nedeľa

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

16. decembra – 3. Adventná nedeľa

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

23. decembra – 4. Adventná nedeľa

17.00 - Zvončín, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Košolná

24. decembra – Štedrý deň

7.30 - Suchá; cca o 17.00 štedrovečerná večera

25. decembra – Narodenie Pána, Vianoce

0.00 - Suchá polnočná sv. omša

7.30 - Košolná; 9.00 - Zvončín;

10.30 - Suchá

26. decembra – Štefan, diakon, prvý mučeník

7.30 - Zvončín; 9.00 - Košolná;

10.30 – Suchá

30. decembra – Svätej rodiny

17.00 - Košolná, v sobotu, platná na nedeľu

7.30 a 10.30 - Suchá; 9.00 - Zvončín

31. decembra – Silvester,

koniec kalendárneho roka

16.00 - Suchá d'akovná omša

December 2007

Adventné a Vianočné obdobie

So 1 Edmund Kampián, mučeník

Ne 2 1. Adventná nedeľa

Po 3 František Xaverský, kňaz

Ut 4 Ján Damascénsky, kňaz, uč. Cirkvi

St 5 Sabas, opát

Št 6 Mikuláš, biskup

Pi 7 Ambróz, biskup a učiteľ Cirkvi

So 8 Nepoškvrnené počatie Panny Márie

Ne 9 2. Adventná nedeľa

Po 10 Melchiades, mučeník

Ut 11 Damaz I., pápež

St 12 Otilia, panna, opátka (Kántry)

Št 13 Lucia, panna, mučeníčka

Pi 14 Ján z Kríža, kňaz, uč. Cirkvi (Kántry)

So 15 Valerián, biskup (Kántry)

Ne 16 3. Adventná nedeľa

Po 17 Modest, biskup

Ut 18 Gracián, biskup

St 19 Urban V., pápež

Št 20 Zefirín, pápež

Pi 21 Peter Kanízus, kňaz a učiteľ Cirkvi

So 22 Adela, opátka

Ne 23 4. Adventná nedeľa

Po 24 Adam a Eva, Štedrý deň

Ut 25 Narodenie Pána

St 26 Štefan, prvý mučeník

Št 27 Ján, apoštol, evanjelista

Pi 28 sv. Neviniatka, mučeníci

So 29 Tomáš Becket, biskup, mučeník

Ne 30 Svätá rodina

Po 31 Silvester I., pápež